

Samen lezen met Kluitman

AVI-M4

Jonas en Krimpie

Hij maakt alles kleiner!

Brigitte Endres

Illustraties **Astrid Henn**

kluitman

Dit boek is bedoeld om samen te lezen. De blauwe ingesprongen tekst is op AVI-M4-niveau en kan worden voorgelezen door een kind. De rest van de tekst kan worden voorgelezen door een volwassene. Veel leesplezier samen!

LEESNIVEAU

	M	E	M	E	M	E	M	E	M	E
AVI	S	3	4	5	6	7	P			
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P		

Avontuur | Vriendjes

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

Nur 287/IPP042401

Bisac JUV043000 / JUV052000

© MMXXIV Nederlandse editie: Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXIV Tekst: Brigitte Endres

© MMXIV Illustraties: Astrid Henn

First published in 2014 by Arena Verlag GmbH, Würzburg, Germany, arena-verlag.de.

Deze uitgave is tot stand gekomen door bemiddeling van

Internationaal Literatuur Bureau B.V. (Linda Kohn), Amsterdam

Oorspronkelijke titel: *Joschi und das Schrumpfgeheuer*

Nederlandse vertaling en bewerking: Laura Stenekes

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

AVI-niveau geldt alleen voor de blauwgekleurde tekst.

Bij KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

Inhoud

Hoe Krimpie bij Jonas terecht kwam	8
Een nieuw vriendje	13
Krimpkool en krimpbeer	17
IJskoude voeten en (g)een vlo in je oor	21
Afblijven, Krimpie!	25
Krimpangst in het pierenbad	29
Wie is er bang voor kleine Schoft?	33
En weg is de familieverschrikker	37
Griezelig voetbalgeluk	41
Drie grote monden, eindelijk eens stil	45
Slurfbrood en keukenchaos	49
Raadselachtige ballonvaart	53

Hoe Krimpie bij Jonas terecht kwam

De moeder van Jonas is boos. Sinds ze de nieuwe droger heeft, wordt alle kleding kleiner. Papa's sokken passen Jonas nu perfect. En het allerergste: haar nieuwe blouse gaat niet meer dicht.

'Je zou bijna denken dat er een krimpmonstertje in die droogtrommel zit!' moppert ze, terwijl ze aan de knoopjes van haar blouse trekt.

Jonas is ook boos. Heel boos! Hij kan zijn supercoole doodshoofdshirt niet vinden. Hij heeft de hele kast al overhoopgehaald. 'Bigger bagger, waar is mijn doodshoofdshirt?' schreeuwt hij vanuit zijn slaapkamer. Jonas zegt altijd bigger bagger als hij zich ergens aan ergert, omdat hij van mama niet mag schelden.

'In de droger!' roept mama terug. Jonas rent naar de kelder, trekt de droger open en vist zijn shirt eruit.

En dan blijft hij verstijfd staan. Ongelovig staart hij naar zijn lievelingsshirt. Het is gekrompen! Man, dat gaat hem nooit meer passen! Hij zou wel kunnen janken van woede. Van het griezelige doodshoofd is nu alleen nog een klein verschrompeld hoofdje over. Jonas haalt diep adem. 'Bigger bagger! Bigger bagger!' Met zijn vuisten hamert hij op de droger, zodat het gerammel door het hele huis galmt, en schopt dan het deurtje dicht. Hij wil al naar boven gaan als er iets gebeurt. Iets ongelooflijks! Er klinkt een vreemd geluid. 'Hoei-oei-oei-oei-oei!' Jonas spitst zijn oren en kijkt om zich heen. Waar komt dat vandaan?

Hoei-oei-oei-oei-oei!

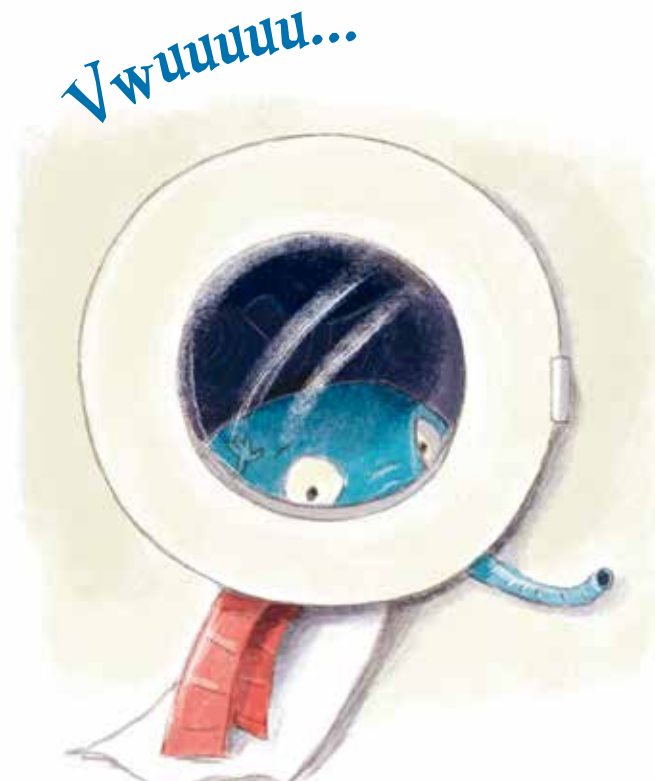

‘Hoei-oei-oei-oei-oei!’
Het geluid wordt
steeds harder.
Het klinkt heel zelig.
Jonas gaat er op af.
Er loopt een rilling over zijn rug.
‘Hoei-oei-oei-oei-oei!’
Komt het uit de droger?
Jonas bukt.
Daar hangt iets blauws uit de deur!
Wat zal hij doen?
Hij denkt er niet lang over na.
Jonas trekt er aan.

Het voelt zacht
en glad aan.
En ook een beetje vies.
Het lijkt wel een sliert pasta.
Wat voor iets het ook is,
het is niet blij.
‘HOEI-OEI-OEI-OEI-OEI!’

Geschrokken laat Jonas het los en gluurt door het glas. Twee wijd opengesperde ogen kijken hem smekend aan. Jonas wordt lijkbleek. Hij ziet nu dat de ogen bij de blauwe sliert horen. En dan weet hij het: had mama het net niet over een krimpmonstertje? Geen twijfel mogelijk, dat moet dit huilende ding zijn! Wat moet hij nu doen? Toen hij net de deur dichtschopte, was het slurfje van het krimpmonstertje er vast tussen gekomen. Oké, het had wel zijn mooie doodshoofdshirt verpest. Maar hij kan het toch niet zo laten zitten?! Jonas raapt zijn moed bij elkaar. Met trillende vingers opent hij de deur van de droger. Bigger bagger! Zo'n bijzonder beestje heeft hij zelfs nog nooit in een film gezien.

Een nieuw vriendje

Het krimpmonstertje ziet eruit als een blauwe luchtballon. Alleen bungelen er twee kleine beentjes onder in plaats van een mandje. Het lijkt een beetje op de poppetjes die Jonas vroeger tekende. Geen nek en geen buik. 'Vriendjes?' vraagt het monstertje hoopvol. Jonas knijpt in zijn arm. Droomt hij? Voor hij weet wat hem overkomt, springt het krimpmonstertje op zijn schouder. Met een brede grijns zegt het: 'Vriendjes!' Jonas kijkt zijn zelfbenoemde vriend schuin aan. 'Je kan zeker niks anders zeggen dan "vriendjes"?' 'Vriendjes,' zegt het slurfbeestje nog een keer. Het knabbelt zachtjes aan Jonas' oor. Boos wijst Jonas naar zijn doodshoofdshirt. 'Wat heb je daarmee gedaan?' Het krimpmonstertje tilt zijn slurf op. 'Vwuuuuu...'

Jonas fronsst zijn wenkbrauwen. Klein gezogen. Dat had hij zelf eigenlijk wel kunnen bedenken. Misschien moet hij het beestje een naam geven. Want 'krimpmonstertje' is een hele mond vol. 'Wat vind je van Krimpie?' vraagt Jonas. 'Vriendjes?' zegt Krimpie zacht. Jonas zucht. Hij kan beter aan mama vragen wat hij moet doen met zijn rare nieuwe vriendje. 'Heb je je T-shirt al gevonden?' vraagt mama als hij de keuken binnenkomt.

Jonas loopt verder de keuken in.
Krimpie zit op zijn schouder.
Hij is blauw en rond.
Dus hij valt erg op.
Maar het lijkt wel of mama Krimpie niet ziet.
Jonas laat haar het shirt zien.
Het is een stuk kleiner.
Hij wijst naar Krimpie.
'Ik heb de dader.'
Mama kijkt niet.
Ze kijkt naar de was.

'Zo stom!' zegt ze.
'Alles is nu te klein.'
Jonas zet Krimpie op tafel.
Het monster voelt glad aan.
En zacht.
En hij is zo licht als een veertje.

